

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Decreta generalia Sac Congreg. Rituum anni 1703. super juribus, &
functionibus Parochi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

46. CHE SPETTANO AI PARO-
CHI. Quæ sint Parochorum jura hodie
vigentia dixi tom. I. tit. X. annot. ad form.
18. num. 4. At quia super illorum intel-
ligentiam, & exercitium, emânarunt po-
stèa nova Decreta Sac. Congr. Rituum,
aliquid hic addendum modò super est.
Propositis enim in Congregatione sequen-
tibus Dubiis.

- I. An Confraternitates laicorum le-
gitimè erectæ in Ecclesiis Paro-
chialibus, habeant dependen-
tiam à Parocho in explendis
functionibus Ecclesiasticis non
Parochialibus.
- II. An dictæ Confraternitates electæ
in cappellis, vel Oratoriis, tum
publicis, tum privatis adnexis
Parochialibus Ecclesiis, ab eis
dependentibus, habeant dictam
dependentiam à Parocho quoad
dictas functiones?
- III. An Confraternitates erectæ in
aliis Ecclesiis publicis, habeant
quo ad easdem functiones ali-
quam dependentiam à Parocho
intra cujus Parochiæ limites sitæ
sunt Ecclesiæ.
- IV. An Confraternitates erectæ in
Oratoriis tam publicis, quam
privatis, sejunctis ab Ecclesiis
Parochialibus quo ad dictas
functiones Ecclesiasticas, ha-
beant dictam dependentiam à
Parocho?
- V. An benedictiones, & distributio-
nes Candelarum, Cinerum, &
Palmarum, sint de juribus me-
re Parochialibus.
- VI. An benedictiones Mulierum post
partum, Fontis Baptismalis,
Ignis, Seminis, Ovorum, &
similium, sint de juribus mere
Parochialibus.
- VII. An functiones omnes Hebdomadæ
Sanctæ sint de juribus mere
Parochialibus?
- VIII. An celebratio Missæ solemnæ fe-
ria quinta in Cæna Domini, sit
de dictis juribus Parochialibus?
- IX. An prima pulsatio Campanarum

in Sabato Sancto sit de juribus
Parochialibus?

- X. An celebratio Missarum solem-
nium per annum, sive pro vivis,
sive pro defunctis, sit de dictis
juribus Parochialibus?
- XI. An expositio quadraginta hora-
rum, & benedictio quæ fit su-
per populum, sit de dictis ju-
ribus Parochialibus?
- XII. An expositio, quæ fit cum Reliquiis,
vel Sacris Imaginibus, & bene-
dictio, quæ cum eis fit super po-
pulum, sit de dictis juribus Pa-
rochialibus?
- XIII. An functiones in præcedentibus
oçto dubiis, videlicet à dubio
quinto ad duodecimum expressæ,
peragi possint in Oratoriis pri-
vatis, contradicente Parocho?
- XIV. An in dictis Oratoriis privatis
Confraternitatum per Confrat-
res statis horis recitari possint
horæ Canonica cum cantu, vel
sine, absque alia licentia Pa-
rochi?
- XV. An in dictis Oratoriis privatis sit
licita celebratio Missæ private,
assentiente Ordinario loci, &
contradicente Parocho.
- XVI. An Cappellani Confraternitatum
possint populo denunciare festivi-
tates, & vigiliis occurrentes in
hebdomada absque licentia Pa-
rochi?
- XVII. An Parochus invitis Confratri-
bus docere possit doctrinam chri-
stianam in præditiis Ecclesiis,
Oratoriis publicis vel privatis
à Parocho divisis, & separa-
tis?
- XVIII. An in sepe dictis Ecclesiis publi-
cis Confraternitatum possint ha-
beri publicæ Conciones etiam per
totum cursum Quadragesimæ,
vel Adventus cum licentia Or-
dinaris, & absque licentia Pa-
rochi?
- XIX. An in ejusdem Ecclesiis possit cele-
brari missa sive lecta, sive can-
tata antè missam Parochialem,
sive lectam sive cantatam.

XX. An

- XX. An ad Parochum spectet officium funebre super cadaveribus sepeliendis in sepè dictis Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum?
- XXI. An intra ambitum earundem Ecclesiarum fieri possint Processiones juxta cujusque Confraternitatis institutum, absque interuentu, vel licentia Parochi?
- XXII. An eadem Processiones fieri possint extra ambitum dictarum Ecclesiarum absque licentia illorum Parochorum, per quorum territorium transeundum est?
- XXIII. An in dictis Processionibus Cappellani Confraternitatum possint deferre Stulam?
- XXIV. An Episcopo accedente ad Ecclesias publicas Confraternitatum, quæ non sint Regularium, neque proprium Rectorem Beneficiatum habeant, porrigendum sit Aspersorium à Parocho in cujus territorio sunt sitæ dictæ Ecclesie?
- XXV. An earundem Ecclesiarum, & Confraternitatum Rectores, & Cappellanos possit Parochus, cessante alio speciali, ac legitimo titulo, & ex solo jure Parochialitatis compellere inuitos ad assistendum functionibus Ecclesie Parochialis?
- XXVI. An in sepè dictis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus, retineri possit Sanctiss. Eucharistie Sacramentum sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ.
- XXVII. Præsupposita facultate retinendi, an possit intra annum publice exponi, sine licentia Ordinarii?
- XXVIII. An possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in sepè dictis Ecclesiis recollectarum, vel Capsulæ pro illis recipiendis expositæ clauem retinere?
- XXIX. An in Ecclesia Parochiali Confratres, vel eorum Cappellani immisceri se valeant inuito
- Parocho in ejusdem Ecclesie functionibus, siuè Parochialibus, siuè non Parochialibus.
- XXX. An Confraternitates siuè sint crede in Ecclesia Parochiali, siuè extra illam, possint pro libito, & juxta uniuscujusque peculiaria statuta Congregationes suas facere, absque interuentu, vel licentia Parochi?
- XXXI. An possit propria bona administrare, atque de illis disponere absque ulla dependentia à Parocho?
- XXXII. Quando Parochus eisdem Congregationibus inter sit de mandato Ordinarii, & tanquam ejus Delegatus, an possit suffragium decisivum ferre? & quantum Affirmativè.
- XXXIII. An etiam suffragium duplex? Die 10. Decembris 1703. prout infra respondit.
- Ad 1. Affirmativè.
- Ad 2. Affirmativè.
- Ad 3. Negativè.
- Ad 4. Negativè.
- Ad 5. Negativè.
- Ad 6. Negativè; sed benedictiones Mulierum, & Fontis Baptismalis fieri debere à Patribus.
- Ad 7. Negativè prout jacet.
- Ad 8. Negativè prout jacet, sed spectare ad Parochum.
- Ad 9. Negativè prout jacet, sed spectare ad Ecclesiam Dignitatem ad formam Const. Leonis X. la 22. §. 14.
- Ad 10. Negativè prout jacet, sed licere Confratribus dumtaxat in festiuitatibus solemnioribus ejusdem Ecclesie vel Oratorii, ut in Brundisium, sub die 1. Junii 1601.
- Ad 11. Negativè.
- Ad 12. Negativè, & quo ad benedictiones cum Reliquiis, & Imaginibus seruentur Decretis.
- Ad 13. Satis provisum in superioribus.
- Ad 14. Affirmativè, nisi aliter

Ordinarius statuat ex rationabili causa.

Ad 15. Affirmativè.

Ad 16. Affirmativè.

Ad 17. Negativè.

Ad 18. Affirmativè.

Ad 19. Negativè, nisi aliter Episcopus disponat.

Ad 20. Affirmativè, quando tumulandus est subditus Parocho intra cujus fines est Ecclesia vel Oratorium.

Ad 21. Affirmativè.

Ad 22. Negativè, nisi adsit licentia Episcopi.

Ad 23. Negativè extra propriam Ecclesiam.

Ad 24. Negativè.

Ad 25. Negativè.

Ad 26. Negativè.

Ad 27. Negativè.

Ad 28. Negativè.

Ad 29. Negativè.

Ad 30. Affirmativè, dummodo non impediant functiones, & divina officia.

Ad 31. Affirmativè.

Ad 32. Negativè.

Ad 33. Negativè.

47. Hæc Decreta quamvis prudentia, & sapientia plena sint; nihilominus, ne occurrentibus casibus super quibus emanarunt, detur rudibus disceptantibus occasio dubitandi, an Sac. Congreg. Rituum potuerit super juribus Parochialibus Decreta edere, cum ejus facultas in Bulla erectionis Sixti V. videatur restricta nominatim ad solos ritus decidendo, & an per simplex Ofaculum vivæ vocis Papæ censeantur convalidata? adeo ut vim habeant obligandi ab observantiam: & an demùm videantur contraria responsis aliarum Sac. Congregationum? opportunum duxi (quia materia frequens est) illa examinando hic ostendere, in nihilo iuribus Parochorum derogasse, & responsis tam Congregat. Concilii, quam Episcoporum consona esse, ut ex subnexis animadversionibus patebit.

48. Et primò animadvertendum, quod hæc Decreta allegari, & produci non

Monacelli Form. Pars II.

possunt ab illis Confraternitatibus, quæ legitimè ad formam Bullæ Clement. VIII. erectæ non sunt; & ideò sapienter in primo dubio (ad quod cætera omnia subsequenter relationem habent) quæsitum, & propositum fuit. An Confraternitates laicorum legitimè erectæ, habeant dependentiam &c. Ut autem Confraternitas legitimè erecta dicatur, tria requiruntur. Primò, ut in loco, in quo erigitur, nulla alia Societas, seu Congregatio ejusdem instituti reperiatur instituta. Sed ab iis quibus à sede Apostolica facultas instituendi attributa fuit, una tantum singulis in locis erigatur, & instituat, ut in §. 2. nisi ageretur de Confraternitatibus jam erectis ante publicationem d. Bullæ quæ juxta Decretum Congregationis Indulgentiarum emanatum 27. Septembr. 1607. quod referunt Lauret. de Franch. contro. par. 1. num. 231. Lantusch. in theatr. Regul. verb. Confraternitas n. 10. possent confirmari plures, etiamsi essent ejusdem nominis, & instituti. Secundò requiritur, quod instituere facultatem habentes, prius receperint consensum Ordinarii loci, cum litteris ejus testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ, & instituendæ, pietas, & Christianæ Charitatis officia, quæ exercere cupit, apud illos commendentur. Tertio, quod privilegia, indulgentias, facultates, aliasque gratias Spirituales, quæ Ordini instituenti, seu Archiconfraternitati aggreganti competunt, non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed nominatim, & in specie communicentur: hæc inquam pro valida erectione, vel aggregatione substantialia sunt, & de forma, quæ si non ferventur, actus corrumpit, & nullius est roboris, & momenti, ut disponitur in §. 12. dictæ Bullæ à me relatæ t. 1. in Append. pag. 299.

49. Secundò, quod statuta pro regimine Ordinum, Religionum, & Institutuum erigentium, & instituentium, seu Archiconfraternitatum aggregantium, edita impartiri, & communicari non possint Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, nisi prius ab Episcopo Diocesano examinata, & approbata pro ratione loci non fuerint, quæ nihilominus ejusdem Episcopi Decretis

B

cereis, ac moderationi, correctioni, & visitationi in omnibus semper subjecta remanent, ut habetur in §. 5. d. Constitutionis, quæ famulatur expressè dispositioni *Concilii Trident. cap. 8. sess. 22. de reform. sicque si erigentes, vel aggregantes aliquid ultra præter sibi concessum, & decernerent citra Episcopi consensum, nulliter, & illicitè agerent, ut in terminis ejusdem Bullæ docet Leo Thesaur. for. Eccl. par. 4. cap. 2. num. 140. & 141.* Et quod per aggregationem, nihil detrahatur jurisdictioni Ordinarii, pluries declaravit Congreg. Concilii, & ad rem nostram in *Potentina aggregationis*, in qua propositis Dubiis: Primò an ad effectum ut Confraternitates laicales aggregatæ uti possint regulis, & statutis, ac constitutionibus, quas observandas recipiunt ab Archiconfraternitatibus aggregantibus, necessaria sit præcedens aggregatio Ordinarii loci? 2. An ad effectum ut Confraternitates aggregatæ uti, & gaudere possint Indulgentiis Archiconfraternitatum aggregantiũ, necessaria sit approbatio Episcopi, cum interventu duorum de Capitulo? 3. An Confraternitatibus aggregatis Archiconfraternitati mortis de Urbe jus competat sepeliendi Cadavera occisorum tam in Civitate, quàm extra, & tam Civium, quàm exterorum, quando Parochi parati sunt sepelire dicta Cadavera? 4. An dictæ Confraternitates aggregatæ subsint Ordinario? itaut eorum Administratores, rationem Ordinario teneantur reddere. Die 29. Maii 1683. Sac. Cong. Conc. respondit ad 1. 2. & 4. Affirmativè ad 3. Negativè, lib. 33. Decr. fol. 148.

50. Tertio, quod conventiones, & pacta apposita in limine erectionis Confraternitatis, seu Congregationis, observanda sunt, & exequenda, non obstante, quod ex post, fuerint illi per erigentes, seu aggregantes communicata nominatim, & expressè eorum privilegia, & statuta, quæ juxta præmissa in secunda animadversione, sint auctoritate Ordinarii, immò etiam Apostolica concessa, & approbata: Quia superveniens privilegium non præjudicat pacto, neque tollit conventiones, & statuta, nisi illarum faciat expressam mentionem, ut sunt textus

aperti in cap. de Const. in 6. & in cap. ex multi iplici extra de decim. Passerin. in c. 1. num. 11. de pact. in 6. Pirhing. in jus can. lib. 3. tit. 30. num. 121. & 122. & tenuit in puncto bis causa examinata, & doctis in jure Advocatis scribentibus S. C. Episc. in Cesenaten. 17. Aug. & 5. Octobris 1591. Ideoque in Decretis supra relatis prudenter addita fuit in fine clausula salutari --- *salvis tamen conditionibus, & pactis &c.*

51. Quarto, quod in erectionibus, & institutionibus per Ordinum Regularium Generales concedendis, servanda est sequens formula.

N. Ordinis N. Generalis.

Religio nostra cum inter alia privilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem habeat secularium Confraternitates sub invocatione N. erigendi, eisque spirituales gratias, privilegia, & Indulgentias communicandi in hujusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christi fidelium salutem promovendam expedire animadvertit, liberalem se præbere consuevit. Nos igitur qui Generalem totius Ordinis nostri curam gerimus, sperantes fore, ut ex hac spiritualium gratiarum participatione Christiani fideles ad devotionem, & pietatem, magis extententur, auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem N. in Ecclesia N. loci N. Diocesis N. de consensu loci Ordinarii, qui ejusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac Religionem, litteris patentibus Nobis nuper exhibitis commendavit, dummodo tamen alia similis in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hæcenus erecta non fuerit, per præsertes nostras litteras erigimus, & institimus, illisque, & pro tempore existentibus utriusque sexus Confratribus elargimur, & communicamus Indulgentias, privilegia, & speciales gratias sigillatim inferius descriptas, nostræque Confraternitati nominatim expressè concessas per Breve S. D. N. Pauli Papæ V. tenoris sequentis. Paulus &c. (et inferatur tenor) Quibus omnibus Indulgentiis, & spiritualibus gratiis descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, ejusque Confratres potiri, & gaudere posse accernimus, juxta fel. rec. Clem. Papæ VIII. Constituu-

stitutionem sequentem: Clemens &c. & inferatur tenor.) In quorum testimonium has litteras fieri, & per nostrum Secretarium subscribi, & publicari mandavimus, sigilloque Officii nostri muniti. Datum, &c.

Formulam hanc Confraternitates instituenti, & Indulgentias communicandi à fel. rec. Clemente VIII. præscriptam, & in Congregatione Illustrissimorum Cardinalium reformationi Indulgentiarum Præpositorum nuper recognitam, Religionis Carmelitane Superiori tradidimus, ut illa instituendis confirmandisque Confraternitatibus, ac Indulgentiis, & gratiis, quas à Sanctiss. D. N. Paulo V. obtinuit, communicandis utatur, eamque in proprio statutorum libro describi curet. In quorum testimonium hæc nostra manu subscripsimus, & proprio sigillo muniti iussimus. Dat. Romæ 17. Maii 1606. Cardinalis S. Cecilie.

Et illam refert P. Theodorus Stratius in instructione Indulgentiarum, quam pro Fratibus Carmelitis antiquæ Observantiæ Typis mandavit Romæ anno 1640. cap. 14. num. 4. ubi num. 3. dicit communem esse etiam aliis Ordinibus: quod verum puto: quia eandem afferunt quoque Donat. Ord. Præd. prax. rer. reg. tom. 3. tract. 8. quest. 10. nu. 1. & Lantulich. Ord. Minor. strict. observ. in Theatr. reg. verb. Confraternitas num. 2. In aggregationibus verò, alia quæ hic sequitur.

Dilectis Nobis in Christo Confratribus Societatis N. in Ecclesia N. Autoritate N. canonicè erectæ Salutem in Domino sempiternam.

52. Nos, qui juxta Offici nostri debitum, fidelium salutem, pietatisque ac religionis progressum procurare debemus, libenter nostræ Archiconfraternitati, alias ejusdem instituti Confraternitates adjungimus, & aggregamus, illisque sic aggregatis Indulgentias, facultates, ac alias Spirituales gratias, & indulta, juxta facultatem Nobis à Summis Pontificibus concessam impartimur. Qua de re cum D. N. ejusdem Confraternitatis Procurator aggregationem hujusmodi, & Indulgentiarum communicationem enixe postulaverint, Nos Procurator, Prior, &

Custodes prædicti totam ipsam Archiconfraternitatem representantes fel. rec. Clementis Papæ VIII. Constitutionis super hujusmodi aggregationum, & Cœlestis Ecclesiæ Thesauri communicationum moderatione nuper editæ inherens, his nostris litteris solo Dei amore, ac pietatis, Religionisque Christianæ augendæ Zelo ducti, Confraternitatem prædictam Canonicè, ut superius erectam, attentis Episcopi, seu Ordinarii loci consensu, ac litteris testimonialibus, quibus ejus institutum, pietas, ac religio commendatur nostræ Archiconfraternitati (dummodo per nos similis gratia prius alteri in d. loco N. concessa, & tempore hujusmodi concessionis aliæ Archiconfraternitati aggregata non fuerit) juxta facultatem Apostolicam nobis concessam, adjungimus, & aggregamus, atque illi ejusque Confratribus, Indulgentias, & Spirituales gratias infra sigillatim descriptas, nostræ Archiconfraternitati litteris Pontificiis nominatim expressè, & præcisè concessas, largimur, & communicamus. Deinde inferitur tenor litterarum Apostolicarum Pauli V. in quibus nominatim Indulgentiæ Congregationi, & Societati aggreganti concessæ sunt postmodum idem Officiales sic loquuntur.) Quibus omnibus Indulgentiis, & gratiis Spiritualibus supra sigillatim descriptis, prædicta Confraternitas ejusque Confratres uti, potiri, & gaudere possint, juxta Constitutionem fel. rec. Clem. Papæ VIII. tenoris sequentis (& inferitur totus tenor Constitutionis, & postea Officiales dicunt.) Volentes, & decernentes præsentibus litteris nostris eandem fidem adhiberi, quæ præinsertis litteris originalibus adhiberetur si essent exhibitæ vel offensæ. In quarum omnium, & singularum fidem, & testimonium has litteras nostras exinde fieri, & per nostræ Archiconfraternitatis Secretarium subscribi, & publicari mandavimus, & sigillorum ipsius Protectoris, & Archiconfraternitatis iussimus, & fecimus appensione muniti. Datum Romæ in loco solito nostræ Congregationis Anno, &c. Indictione ... Die ... Mense ... Pontificatus, &c. Præsentibus, &c.

53. Et hanc per extensum refert Cherubin. In Compend. Bullæ. Scol. ad Constit. 115. Clem. VIII. ubi pariter testatur esse communem Congregationibus aggregantibus,

tibus, quæ si non fervetur actus corrumpit, & non valet aggregatio, ut docet in puncto Leo *Theſaur. for. Eccl. p. 4. c. 2. n. 103. & 104.* & sequitur Romaguer. in *gloſ. ad Synod. Gerund. lib. 5. tit. 13. c. 3. in fin. post relationem Bullæ Clem. VIII. num. 5.* quia Constitutio Clementis VIII. non tantum ab aliquibus, sed ab omnibus, qui facultatem habent aggregandi observanda est, ut mandat expressè Paulus V. in sua Constitutione 68. *Bullar. tom. 3. pag. mibi 260. §. 3. ibi. Propterea nos volentes, ut Constitutio prædicta (idest Clem. VIII.) tam ab eisdem Lateranensis Ecclesiæ Capitulo, & Canonicis, quam ab aliis quibuscumque jus, & facultatem communicandi huiusmodi indulgentias habentibus, ut par est sine discrimine in posterum observetur, Constitutiones, & litteras prædictas dicti Clementis prædecessoris, cum suis clausulis, decretis ad Basilicæ Lateranensis, & aliarum Basilicarum, & Ecclesiarum quarumcumque, Capitula, Canonicos, & quasvis alias personas similes facultates habentes, illisque utentes, ad effectum videlicet, ut ipsa Capitula, & Canonici, ac persone, nullas in posterum indulgentias communicare possint, nisi prædictæ Constitutionis forma servata, & eas solummodò quæ à nobis illis præscribitur, auctoritate Apostolica tenere præsentium extendimus, &c. sub pœnis in eisdem litteris contentis in violabiliter observari præcipimus & mandamus.*

54. Hinc ad intelligentiam dd. Decretorum, & præsentium aliquorum (quam omnes obviam, & plenam inveniunt) descendendo, iterum præmittendum venit. Primò, quod præter jura merè Parochialia, quæ ut plurimum respiciunt utilitatem, & emolumenta Parochi, & de quibus loquuntur Canonistæ, & præcisè *Innoc. & Abb. in rubr. de Paroch. Pirhing. in jus can. lib. 3. tit. 29. n. 3. & seqq.* ad sunt quoque functiones Parochiales ita dictæ, quia ad Parochum pertinent, vel propter affinitatem, connexionem, & dependentiam, quam habent à juribus merè Parochialibus, vel ratione officii pastoralis, quo vices gerit Episcopi in regimine Curæ Animarum, quales sunt, celebratio officii super Cadaveribus, receptio Mulierum ad purificationem post editum partum, administratio publica Sacramentorum, Cinerum, Palmarum, &

Candelarum Solemnis benedictio, Missæ celebratio feria V. in Cena Domini, Domorum benedictio, in Sabbato Sancto benedictio fontis Baptismalis delatio, & expositio publica Eucharistiæ, & aliæ similes, quas referunt, & ad ipsum spectare firmant *Ricc. prax. rer. for. Eccl. p. 4. à resol. 305. ad ref. 311. Barb. collect. dec. Apost. c. 391. per tot.*

55. Secundò quod Confraternitates laicorum non sunt Collegia realia naturalia Ecclesiæ in qua sunt erectæ (cum qua nullam habent conjunctionem) sed Collegia merè personalia, quæ ad libitum recedere, & extingui possunt, ut bene observat *Tondut. quæst. benef. tom. 1. cap. 43. n. 5. & trib. seqq.* & institutæ reperiuntur, non ut in Hierarchia Ecclesiastica (cujus non sunt membra,) partem aliquam habeant: verum (ut ipsa Constitutio *Clem. VIII. §. 2. & 3.* loquitur) ad hoc ut pietatis, & Christianæ charitatis officia exerceant, quod etiam notat *Cyria. Controv. 94. num. 4. & 5.* & propterea cum sint incapaces Spirituum jurium, & illis se immiscere non possint, *Rot. cor. Gregor. dec. 310. n. 1.* & quod per se ipsos exercere prohibentur, nec aliis valeant demandare, *cap. Daibentus 1. qu. 7. cap. nuper de donat. inter. vir. & uxore. iudic. Divus Carolus in Concilio V. Provinciali li. titulo quæ Sacramentalia, & Sacramenta pertinent, & in Concilio Provinciali VII. à Paulo V. approbato sub titulo de Societatibus, expressè prohibuit supradictas Parochiales functiones fieri in Oratoriis, sive Ecclesiis Confraternitatum sub pena suspensionis à divinis ipso facto incurrendæ à Sacerdote, qui illi illas faceret. Hunc Ven. Magistrum sequuta est Synodus Farfen. anno 1686. publicata, in titulo de Societatibus laicorum num. 8. 10. & 11. cui præfens subscripsit Sanctiss. & Sapientissimus D. N. Clemens IX. dum erat clar. mem. Card. Caroli Barberini Ordinarium Farfen. in Basilica Principis Apostolorum Vicarius, & examinatus Synodalis item Purpura, & doctrina Eminent. Cardinalis DenKoff in sua Synodo anno 1695. impressa, & publicata, sub eod. titulo.*

56. Tertiò quod ad decidendum controversias, quas sæpè excitant Confraternitates adversus Parochos, non est desumenda regula ab Archiconfraternit

nitatibus Urbis : quia cum ibi ferè in omnibus præfidentiam habeant Cardinales Papæ Assessores, alique Prælati in præexcellenti Dignitate constituti. Propter horum præminentiam, ac etiam propter numerositatem, præstantiam, & nobilitatem Cleri potuit concedi aliqua prærogativa seu Privilegium eo modo quo Concilium Trident. sess. 25. cap. 11. de regul. propter Abbatum Generalium, & Capitum Ordinum præstantiam, voluit distinguere, & privilegiare Monasteria, in quibus fixam habent residendam, illa à Visitatione Episcopi eximendo, quamvis ibidem Cura Animarum sæcularium personarum immineret. Ad quod propterea animadvertens Clemens VIII. nè scilicet privilegia Confraternitatum Urbis traherentur in exemplum, ad evitanda inconvenientia, quæ inde oriebantur, in §. 5. sæpè dictæ Constitutionis vetuit communicari, & pro ratione loci statuta condi, & reformari mandavit.

57. His præliminaribus positis, statim effulget intelligentia Quinti Decreti, in quo licet decisum sit, quod functiones in dubio expressæ non sunt de iuribus merè Parochialibus, adhuc non inde valet inferri, quod possint solemniter expleri in Oratoriis, seu Ecclesiis Confraternitatum, sed ad Parochum spectare dicendum est, prout de aliis similibus in Sexto, Octavo, Decimo, & Duodecimo declaratum fuit; tum ob rationes, & auctoritates deductas in primo præliminari, tum ob declarationem olim jam factam ab eadem Congregatione in Neapolitana 18. Maii 1602. quæ ex Regestro Secretariæ deprompta hæc habet. *In Ecclesiis Parochialibus etiam quæ sub magistrorum laicorum gubernio, & directione esse solent, extauritis nuncupatis, Sacerdotalia munera, & Presbyterales functiones, quæ Populi, & Animarum curam quodammodo concernere videntur, quales sunt Candelarum, Cinerum, Palmarum fontis Baptismalis benedictiones, Sanctissimi Sacramenti delationes, celebrationes Missarum, feria V. Cæne Domini, & Sabbati Sancti, aspersiones Domorum, & quæ in Dominicis diebus in Ecclesia fiunt, quæque circa cultum Sanctis-*
Monacelli Form. Pars II.

sumi Corporis Domini in quadraginta horarum oratione, & similes, non ad Cappellanos, seu etiam Sacristas, Ecclesiarum huiusmodi ab eisdem laicis deputatos, sed ad Parochum, seu Rectorem Animarum Curam habentem in Ecclesiis huiusmodi institutum, & precedente examine, & aliis requisitis provisum spectare debere censuit.

58. Unde d. Quintum Decretum ab isto antiquiori declaratur, cum certum sit, quod lex nova loquens indeterminatè, accipit determinationem, & specificatur à lege veteri. cum expediat 29. de elect. in 6. Donat. prax. rer. regular. tom. 1. part. 1. de revoc. privil. quæst. 17. num. 12. & par. 2. tract. 13. qu. 75. num. 4. Etenim cum ad dubium 13. in quo quærebatur. *An functiones in precedentibus octo dubiis, videlicet à dubio quinto ad duodecimum expressè peragi possint in Oratoriis privatis contradicente Parocho, responsum fuerit. Satis provisum in superioribus: & hæc responsio cum non magis ad quintum, quam ad sextum, octavum, decimum, & duodecimum referatur, & tali decreto non contradicat, evidens sit quod huic sit standum l. sed, & posteriores ff. de legib.*

59. Nihilique refert, quod Decretum istud loquatur de Cappellanis à laicis ad officium deputatis in Ecclesiis Parochialibus, non autem illis, qui functiones prædictas exercent in Oratoriis publicis a Parochialibus sejunctis, & independentibus: Quia ratio motiva prohibitionis (ut patet ex lectura Decreti, & clarius infra patebit) non provenit ratione loci, nec ratione dependentiæ, seu jurisdictionis, quam habet, vel non habet Parochus in Oratoriis, seu Ecclesiis in quibus confraternitates reperiuntur erectæ; sed ratione incapacitatis, ut probatum fuit in secundo præliminari, ac ratione officii, & functionis sollemnis explendæ per certum, & digniorem Ministrum ab Ecclesia, in suis Ritualibus designatum, quod inferior usurpare non debet, & tandem illis prohibentur; quia concernunt quodammodo curam Animarum, ut habetur expressè in dict. Decreto, & illud referendo hoc idem bene advertunt,
B 3 Quarant.

Quarant. in Summ. Bullar. verb. Missa vers. in Ecclesiis Samuel. de Sepultur. tract. 1. disp. 3. contr. 7. num. 19. & indistinctè hoc quoque firmant in terminis, Barbof. de offic. Paroch. cap. 12. n. 4. 5. & seqq. Donat. prax. rer. regular. tom. 3. tract. 8. quest. 19. 6. 4. Francef. de Eccles. Cathedr. cap. 25. num. 362. quibus non semel, & perfuasiore, sed pluries articulo discussio, Sac. Congr. Concilii (ad quam pertinet de iuribus Parochorum cognoscere) suis Decretis robur adjecit; nempe in Mantuana iurium Parochialium 3. Julii 1677. ad 6. & 7. dub. in Nullius Nonantulana iurium Parochialium 17. Febrar. 1585. ad 2. in qua recessit à resolutione contraria emanata 13. Jan. ejusd. anni, & in Bononien. iurium Parochialium 17. Novembris 1691. ad 3.

60. Decretis Congregationis Rituum, & Concilii consonant resolutiones Sac. Congr. Episcop. & Regul. in una Rhegien. inter Monasterium, & Monachos S. Petri Congreg. Cassinensium, & Confraternitatem SS. Sacramenti dictæ Civitatis, in qua propofitis dubiis.

- I. An Confraternitas sit exempta à jurisdictione Ordinarii?
- II. An eidem Confraternitati competat facultas retinendi Campanas obstreperentes in Culmine Oratorii.
- III. Processiones faciendi per Parochiam cum Stola, & Cruce occasione associationis cadaverum & similibus?
- IV. Continuo asservandi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, etiam cum illius publica expositione?
- V. Administrandi publicè Sacramenta Confessionis?
- VI. Benedicendi Candelas, Cineres, Olivas?
- VII. Functiones peragendi in majori Hebdomada signanter in die Cœnæ Domini.
- VIII. Ibi sepeliendi cadavera absque ullo interventu Parochi, istique omninò denegando jura Parochialia.

Die 5. Junii 1699. Sac. Congr. referente Eminentissimo Cardinali Tanario, censuit, & decrevit non constare de exemptione, & in reliquis — in hærendo (sunt verba Decreti) Decretis alias desuper editis, censuit respondendum negativè.

61. Et hæc est veritas, auctoritate Divi Caroli, Synodorum, Doctorum, & Decretorum omnium Congregationum meritò comprobata, & firmata: nè ordo Ecclesiæ Hierarchicus confundatur, Sacri Ritus corrumpantur, Clerus efficiatur mercenarius, & Dignitas, ac Libertas Ecclesiastica lædatur, & usurpetur: nam ut inquit Guibert. Tornaceni. quem refert Card. Bona in tract. rer. litur. lib. 2. cap. 16. num. 3. circa fin. — solemnes benedictiones, ad solemnes pertinent Sacerdoti.

62. Si quæ verò contraria reperiantur Decreta, magnificianda non sunt: quia vel de benedictionibus non solemnibus extra dies Cinerum, Palmarum, & Purificationis B. M. Virginis loquuntur, & intelligenda veniunt, vel non auditis, aut indefensis Parochis articulo non examinato, ac Animadversionibus supra relatis non factis, vel demùm ex aliqua facti circumstantia nobis ignota emanasse credendum est.

63. Sextum Decretum (quidquid dicant causam propriam tuendo Lezan. oper. mor. tom. 1. par. 1. cap. 12. n. 41. & alii DD. Regulares) juridicum videtur: quia licet benedictio mulierum post partum non sit de iuribus merè Parochialibus, ad Parochum tamen pertinet ex pluribus rationibus latè ponderatis per Pignatell. consult. 76. tom. 5. & signanter, quia in dicta Purificatione, offerri solet candela in memoriam, & honorem oblationis Turturum, seu Columbarum factæ per B. M. Virginem S. Simeoni: super quibus oblationibus Parochus habet intentionem fundatam, & in puncto tenet etiam Genuen. prax. cap. 70. num. 13. secund. impres. Neap. 1602. & concordant alia Decreta à me allegata par. 1. annot. ad Form. 18. nu. 10. 11. & 12. tit. X.

64. Quò verò ad benedictionem fontis Baptismalis planior, & certior est resolutio: quia cum de jure unusquisque in sua debeat baptizari Parochia, & à suo Pa-

Parocho, Frances. de Eccles. Catedr. cap. 21. n. 28. sequitur, quod Parochus habere debeat jus quoque privativum benedicendi fontem, cum nemo alius baptismum ministrare valeat, sine ejus licentia Barbof. de Paroch. cap. 12. num. 2. Nicol. in flosc. verb. Parochus nu. 18. Sac. Congr. Rit. in d. Neapolitana 18. Maii 1602. Ricc. in prax. p. 4. resol. 309.

65. Octavum item justissimum est: quia celebratio Missæ Solemnis fer. V. in Cœna Domini est functio Parochialis, Barbof. de Paroch. d. c. 12. num. 3. & collect. decis. Apost. c. 39. n. 6. Ricc. in prax. part. 4. resol. 310. Pignatel. consult. 79. n. 7. & seq. tom. 9. Sac. Congr. Concilii in Nullius Nonantulana jurium Parochialium 13. Januarii 1685. Ad quartum: Utrium scilicet Vicarius Ecclesiæ existentis intra fines Parochiæ possit Missam canere? Affirmativè, præterquam quo ad Feriam V. in Cœna Domini.

66. Decimum æquè justum reperio, nam Missarum solemnium celebratio, quamvis non sit de juribus Parochiæ, adhuc tamen Confraternitates non possunt per suos Cappellanos solemniter celebrare, ut jam ead. Sac. Congr. declaraverat in Cæsaraugustana 14. Jan. 1612. articulo plenè discusso, & examinato, ut habetur ex eodem Decreto, quod hic in necessariis referam, factum enim ibi ita exponitur: Cum in Civitate Casaraugustana intrâ fines vetustissimæ Parochiæ S. Pauli ejusdem Civitatis situm sit quoddam Hospitalè cum cappella sub invocatione B. M. Conceptionis, & SS. Justæ, & Rufinæ cujus Hospitalis Confratres sub prætextu quod dictum Hospitalè extitisset in Monasterio Fratrum Carmelitarum obtinuerunt aggregari Hospitali, sive Ecclesiæ Lateranen. de Urbe, & ex dicta aggregatione prætendunt per Cappellanum sive Cappellanos suos dicto Hospitali inservientes exercere posse omnia, & singula, quæ ad solum Parochum pertinent, ut Missam cum cantu solemniter celebrare, Confessiones audire, communicare, sepellire mortuos, prædicare, Sacramenta ministrare, in die Cœnæ Domini sepulcrum facere, Sanctiss. Sacramentum reservare, & alia hujusmodi exercere, etiam sine consensu, & licentia Ordina-

rarii, & ipsius proprii Parochi, quæ ex dispositione juris ad solum, & proprium Parochum spectant &c. propterea tam pro parte Parochi prædicti, quam Prioris, & Fratrum dicti Monasterii Carmelitarum supplicatum fuit, in Sac. Rit. Congreg. ut dignaretur declarare suprascripta omnia dictis Confratribus non licere absque expressa licentia Ordinarii, & cum negotium ab ead. Sac. Rit. Congr. commissum fuerit Illustrissimo, & Reverendissimo D. Cardinali de Monte, qui audire voluit etiam Vicarium, & Canonicos Ecclesiæ Lateranensis de Urbe pro eorum interesse, ob prædictam assertam aggregationem, & tandem audita de omnibus prædictis relatione ejusdem Illustrissimi; & Reverendissimi D. Cardin. de Monte: Eadem Sac. Rituum Congregatio, censuit non licere dictis Confratribus Hospitalis prædicti, & Cappellæ B. Mariæ Conceptionis, & SS. Justæ, & Rufinæ sitæ sub Parochia S. Pauli in Civitate Casaraugustana, prædicta facere, & exercere, quæ ad proprium Parochum spectant, sine expressa Ordinarii, & ipsius Parochi licentia, & ita declaravit. Quam declarationem referunt etiam, & sequuntur Gavant. manual. Episcop. verb. Confraternitas in addition. nu. 3. Barbof. collect. dec. Apostolic. cap. 207. nu. 17. Pignatell. consult. 103. num. 17. tom. 10. Nicol. lucubr. can. lib. 3. tit. 36. num. 9. & ratio est quia per aggregationem non communicantur exemptiones, & privilegia aggregantium, sed Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales tantum, ut supra præmissum fuit, & quia solemniter celebrare Parocho convenit, & tandem quia ita declaravit Sac. Congregatio Concilii in Lunen. Sarzanen 18. Augusti 1690. ad 5. confirmata auditis, & informatibus partibus 13. Jan. 1691. & hanc declarationem servari mandavit Sac. Congregat. Episcop. in Cæsatenen. 27. Junii 1692.

67. Undecimo Decreto conveniunt responsiones superius datæ ad Quintum, quia licet de stricto juris rigore expositio 40. horarum, & benedictio, quæ sit super populum, non sit de juribus merè Parochialibus, dubitari tamen non potest, quin sit functio respiciens populum, & curam Animarum, & ad solum

Parochum qui illum habeat subjectum pertineat, est enim actus jurisdictionis, ut notat. Biff. in Hierurg. part. 1. verb. Benedictio n. 67. ibi ---- Benedictio à simplici Sacerdote dari non potest, nisi in Missa, vel administratione Sacramentorum, quando à rubrica prescribitur, ceterum benedicere populum est actus jurisdictionis, quod colligo ex Cereimon. Episc. lib. 1. cap. 4. ubi habetur, quod Episcopus ambulans per Civitatem debeat manu extensa populum benedicere, non tamen id faciat extra suam Diocesim, & quidem nulla alia de causa, nisi quia in aliena Diocesi jurisdictionem non habet: simplex autem Sacerdos nulla habet jurisdictionem, ergo poterit tantum benedicere populum in casibus supra notatis; & quod benedictiones cum SS. Sacramento exposito de licentia Ordinarii in Ecclesia Confraternitatis, expleri debeant à Parocho, vel ab alio Sacerdote de ejus licentia, auditis partibus, declaravit Sac. Congreg. Concilii in Ferrarien. 22. Martii 1698. ad 2. & 3. quod & probè sancitum fuit in Synodo Farfensi in titulo de Societat. laicor. nu. 8. ubi alia Decreta allegantur, & in Synodo Bononien. Eminentiss. Card. Boncompagni in titulo de Confratris §. cum de exponendo.

68. Decimum octavum Decretum, habet locum (prout quæsitum fuit in dubio) in Ecclesiis publicis sejunctis à Parochiali: Cæterum munus prædicandi in Ecclesia Parochiali, est jus Parochiale, quod Parochis ratione officii sui Pastoralis præcipuè incumbit, prout desumitur ex Clem. dudum de sepultur. §. non autem, & advertit Pirhing in jus can. lib. 3. tit. 29. §. 5.

69. Decimum nonum Decretum, fultur DD. auctoritate, & aliorum Decretorum nempe, Gravant. in manual. Episcop. verb. Confraternitas num. 25. & in verb. Missa Parochialis num. 5. Nicol. Lucubr. can. lib. 3. tit. 41. num. 7. Romaguer. ad Synod. Gerund. lib. 3. tit. 17. c. 13. n. 1. Panimoll. dec. 5. annot. 1. n. 25. Pignatel. consult. 103. n. 18. tom. 10. ead. S. Cong. in S. Agathe Gothorum 25. Martii 1652. in Narnien. 11. Septembr. 1666. in Squillacen. 26. Martii 1678. in Forolivien. jurium Parochialium 18. Novembris.

1684. ad 6. dub. & in Britinorien. 21. Junii 1687. ad 7. dub. scitè autem additum fuit -- nisi aliter Episcopus disponat; quia hoc pendet à prudenti arbitrio Ordinarii pro diversitate locorum cum in magnis Civitatibus, & locis populosis, & insignibus Missa etiam diebus festis in hujusmodi Oratoriis ad libitum celebrari soleat, absque ullo respectu ad Ecclesias Matrices, ut advertit Nicol. in fosc. verb. missa n. 30.

70. Vigésimum Decretum juridicum omnino est: quia cum indubitanter jus sepeliendi suos Parochianos sit de juribus Parochialibus, ut docent Medic. de sepult. quest. 10. n. 1. Rot. coram Coccin. dec. 1213. n. 2. sequitur, quod etiam jus faciendi officium funebre super Cadaveribus tanquam connexum, & dependens privativè, ad Parochum spectet, Sammel. de Sepult. disp. 3. contr. 2. nu. 19. & contr. 7. nu. 16. ibi -- Parochum interest officia funerealibus per agere in sua Parochia quando defunctus ibi sepelitur, licet totum Capitulum presens sit Ecclesie matricis, & minime interest Presbiteros Cleri nisi hoc agerent ex Parochi commissione: Et non tantum in Ecclesiis secularibus intra fines Parochiæ: sed etiam regularibus illorum Conventuum, qui vigore Constitutionis Innocentii X. quæ incipit ut in parvis 55. Bullar. tom. 5. jurisdictioni subjacent Ordinatio: in his inquam non à Regularibus, sed a Parocho ad quem spectat officium funeris supra cadaver explendum erit, ut observat Romaguer. ad Synod. Gerund. lib. 3. tit. 9. cap. 3. num. 22. ubi dat concordantes.

71. Neque huic verissimæ conclusioni obstat sæpè allegata in contrarium decisio Cocc. nella 2089. quam deinde sequuti sunt Tondut. quest. benef. lib. 1. cap. 63. num. 27. & Card. de Luc. de Paroch. dec. 31. n. 7. in qua firmatur hujusmodi officium per Cappellanum Confraternitatis in propria Ecclesia fieri debere, ex quo juxta opinionem Abbatis, non fit de juribus Parochialibus.

72. Nam præterquam quod decisio prædicta validissimis impugnatur fundamentis à Marant. respon. 21. per tot. tom. 4. & per Pignatell. consult. 73. n. 24. 55. Et

seqq. tom. 8. adverte, quod licet Abb. in loco allegato, officium funeris inter jura Parochialia non recenseat, contrarium tamen dicit. *in c. primo num. 4. de sepultur. ibi* --- & sic erit idem dicendum de jure funerandi, Vitalin. *in Clem. eos qui num. 41. de sepult. ubi*, quod officium prædictum lato modo vocatur Sacramentum; Hostien. *Summ. lib. 3. de sepultur. n. 1. in fin. ibique Add. loc. c. text. in c. cum in Ecclesia de simon. ubi hoc officium parificatur Sacramentis ibi* --- Nec non pro sepulturis, & exequiis mortuorum, & benedictionibus nubentium, seu aliis Sacramentis, aliquid requiratur: Et sic primum fundamentum Rotæ non subsistit: & quatenus subsisteret, sufficit, quod sit jus dependens à juribus Parochialibus, ut per solum Parochum expleri debeat, ut ostensum est supra, & latius probant autoritates, & Decreta fuso calamo à Maranta, & Pignatello allegata.

73. Præterea d. Decisio salvari potest in suo casu; quia in eo favore Cappellani insignis Hospitalis, aderat Constitutio Synodalis, in qua Rota se fundavit ut nu. 19. quæ Constitutio sufficit pro sustinenda decisione, cum Synodus faciat jus speciale pro tota Diœcesi servandum Rot. *coram Emerix. dec. 740. num. 2. & 9. & in Calaguritana Decimarum de Aguillar. 13. Jan. 1698. §. verum cor. Molines, & in altera Calaguritana Decimar. S. Petri Manrique 14. Aprilis 1698. §. constitio, cor. Priolo.*

74. Nec minus officit auctoritas Sac. Congreg. Concilii *in Romana funerum 18. Jan. 1682. ad 4.* quia eadem occurrit responsio mox ponderata quò ad decisionem Cocceini, quod scilicet in casu d. resolutionis concurrebat tam speciale Statutum *Cleri Romani cap. 5. §. 10. præcipiens*, quòd officium super Cadavere celebretur à Sacerdote illius Ecclesiæ ad quam corpus humandum deferatur: quàm peculiaris præterita observantia Urbis per testes probata: undè quidquid sit de subsistentia d. resolutionis in casu particulari in quo emanavit, contra quàm scripsit Pignatell. *d. consult. 73. num. 27. tom. 8. & cui (ut audivi) Parochi Urbis non acquiescunt*, nostro Decreto obstare non valet, quod emanavit per viam

legis universalis, sola juris dispositione inspecta.

75. Imò quod Parochus debeat officium funeris explere non solum super Cadaveribus suorum Parochianorum (ad quos restringitur Decretum,) sed etiam aliorum, qui sepeliuntur in Ecclesiis Secularibus Confraternitatum intra fines Parochiæ existentibus, tenet Decretis, & auctoritatibus pluribus allegatis Samuel. *de sepult. disp. 3. contr. 2. num. 52. & contr. 5. num. 16. ibi* --- Defunctorum corpora quando sepeliuntur in Oratoriis, aut Cappellis, & Sacellis, atque in Confratrum Ecclesiis, quorum locorum est Sacerdos secularis Cappellanus, spectat ad Parochum. & non ad ipsum Cappellanum officia peragere, & sepulture illa tradere, & *disp. 5. contr. 10. numer. 5. ibi* --- Confratres sepelientes in Oratorio, aut Cappella seu in Ecclesia Confraternitatis, quia in his locis sibi sepulturam elegerunt officium funerale super cadaver ad Parochum de jure spectat, & nullatenus ad Cappellanum horum locorum. Ita declaravit etiam novissime Sac. Episcop. & Regular. Congr. referente Cardinali Ludovico Taberna Episcopo Laudensi, ut in illius Synodo fol. mihi 63. registratum est, & latius idem firmat *disp. 6. contr. 18.*

76. Hoc tamen absolute firmare non audeo; non solum quia Decretum tantum primos comprehendit, sed etiam quia cum jus funerandi maxime pendeat ab administratione Sacramentorum, Pannimoll. *dec. 5. annot. 3. num. 9.* (& sic ratione subjectionis personarum defunctorum, quam non habent non subditi (videtur quod in his diversa militet ratio, ut in proximis terminis observet Card. de Luc. *de regular. disp. 65. num. 8. & 9.* At ampliationem asserre volui ad demonstrandam Decreti justitiam, & soliditatem, adversus quod decisio Cocceini supra in objecto allegata adduci non poterit in futurum: tum quia principale fundamentum Rotæ non subsistit, ut præmissum est, tum quia ab illa opinione recessit in Taurien. *jurium Parochialium 28. Julii 1688.* quam decisionem refert per extensum Pignatell. *Consult. 103. num. 11. tom. 10.* tum demum quia, cum ipsa
Rot.

Rot. in d. decis. Coccini num. 26. ingenue, & laudabiliter (ut semper solet) fateatur, hoc articulum declarare pertineat ad hanc Sac. Congreg. clarum est quod attento hoc Decreto, cessat hodiè omnis quæstio.

77. Vigesimo tertium Decretum juridicum item est: nam Stolæ delatio jurisdictionem importat Samuel de Sepulchris tract. 1. disp. 3. contr. 7. nu. 9. & disp. 4. cont. 22. nu. 13. quam cum Sacerdotes simplices Cappellani non habeant, illam deferre non debent extra Confraternitatum Ecclesias, ut robant Decreta congesta à Pignatelli. consult. 73. nu. 21. tom. 8. & consonant aliæ autoritates, quas adduxi part. 1. adnotation. ad formul. 18. nu. 4. titulo Decimo, quibus non obstat usus Urbis, in qua Cappellani Confraternitatum Stolam deferre solent in Processionibus funeralium, quia hoc provenit ex concessione Statuti Cleri Romani cap. 7. §. 7. quod refert Pignatelli. d. n. 21. Undè, ubi tale Statutum non viget, juris dispositioni standum, & huic Decreto per viam legis emanato.

78. Nec minus in contrarium allegari valent Decisiones Rotæ in Causa Savonen. Aggregationis 27. Junii 1698. coram Pio, 9. & 15. Junii 1699. coram eodem 15. Jan. 1700. coram dell' Olmo, & 13. Junii 1701. coram Molines Decano in quarum ultima §. ad remotionem, firmatur, quod virtute aggregationis Archiconfraternitatis Mortis Urbis, & communicationis privilegiorum, possit Cappellanus Confraternitatis aggregatæ Stolam deferre, ac privilegiis aggregantis uti, ac si ea ab origine fuissent directè concessa: quoniam quidquid sit de subsistentia hujus propositionis, & de qua valdè est dubitandum, cum de directo contraria sit dispositioni Bullæ Clem. VIII. ut notatum fuit supra in principio in Secunda animadversione; satis est respondere, quod cum hoc nostrum Decretum quod emanavit per viam legis generalis, sit posterius, illi standum est. Quod est adeò verum, ut orta controversia inter Cappellanos Confraternitatis Casalis majoris Cremonen. Diœcesis, aggregatæ Archiconfraternitati Mortis, & Orationis Urbis, & Parochum d. loci super delatione stolæ de-

ferendæ per dd. Cappellanos in functionibus, & processionibus, Sacr. Congreg. Concilii ad quam causa fuit delata, in responsione ad 10. sub die 23. Jan. 1706. partibus informantibus declaravit, eos extra Oratorium Confraternitatis Stolam deferre non debere nec posse, non obstantibus dictis Decisionibus Rotæ in d. Savonen. quæ dabantur in Summario Confraternitatis. Si igitur in opinionum varietatè, sequenda est illa, quam sunt amplexa majora, & digniora Tribunalia, ut inquit Card. de Luc. in relat. Cur. Rom. dec. 32. num. 73. & 86. profecto Decreta hujusmodi Sacr. Congregationum quæ, & ipsa Rota veneratur, & sequitur ut testatur expressè ultima ex prædictis Decisionibus coram Molines §. evidenti, & coram Duno. jun. dec. 878. num. 10. & cor. Cels. decis. 5. num. 12. & decis. 60. num. 4.) sequenda sunt.

79. Ulterius quod simplicibus Sacerdotibus secularibus jus non competat in functionibus Ecclesiasticis: (nisi gerant vices Parochi) deferendi Stolam redditur certum etiam, eo, quod id neque Sacerdotibus Regularibus permittatur extra eorum Ecclesias occasione benedicendi agros, sine licentia Parochi. Supplicante enim in Sac. Congreg. Concilii Procuratore generali Capuccinorum declarari. Primo an Regulares dicti Ordinis requisiti ab Agrorum Dominicis, possint absque licentia Parochi benedicere Agros, & male dicere Locustas, & Brucos, & ceteros hujusmodi Vermes, & quatenus affirmativè. Secundo an in hujusmodi functionibus peragendis uti possint Stola absque licentia Parochi? Sacr. Congr. die 28. Augusti 1688. respondit ad utrumque Negativè. Et hinc patet, quod delatio, & usus Stolæ in functionibus præsertim publicis ab Ecclesia præscriptis, non simplicibus Sacerdotibus, sed officium Parochi exercitibus tantùm convenit: Cumque tam Confraternitates, quàm Conventus, & Monasteria Regularium, non erigantur, nisi cum clausula præservativa juris Parochialium, ut per me ostensum fuit par. 1. annot. ad for. 10. tit. 6. n. 9. & seqq. & annot. ad for. 19. n. 20. ejusd. tit. ideo eorum Cappellani, & Religiosi respectivè, hoc jure deferendi Stolam extrà pro-

propriam Ecclesiam (quod Parochi est) uti non debent, nec possunt, neque alias functiones Parochiales supra enumeratas exercere, ne ita præjudicium iuribus Parochorum inferatur.

80. Iisdem principiis, & thæoriis (quoties de intelligentia Decretorum huc usque examinatorum disceptatio contingat) decidendæ erunt quæstiones, quæ oriuntur non minus frequenter, cum Officialibus, & Cappellanis Confraternitatum erectarum in Ecclesiis, & Oratoriis sitis in solo Ecclesiæ Lateranensis quia sicuti Capitulum hujus celeberrimæ Basilicæ omnium per Orbem Ecclesiarum Matris, comprehenditur sub dispositione Bullæ Clementis VIII. & in erigendis, & aggregandis Confraternitatibus, illam observare tenetur, ut expressè declarat Paulus V. in sua Constitutione 68. de qua supra in §. & hanc: ita legibus, & Decretis aliis Confraternitatibus communibus gubernari debent, & licet vigore Privilegii Honorii III. & Bonifacii IX. (olim tamen a Pio IV. revocati, & deinde à Sixto V. per ejus Constitutionem 19. reintegrati) loca pia hujusmodi sint sub immediato domino, protectione, & jurisdictionem d. Capituli: nihilominus Sixtus qui prædicti Privilegii innovationem concessit, jura Parochorum intacta voluit remanere: quod ut à non habentibus Bullarium melius percipiatur verba ejus Bullæ impressæ to. 2. pag. 513. hic fideliter referam, in §. enim 2. hæc habet -- Sane cum dudum fel. rec. Bonifacius Papa IX. prædecessor noster, qui singularem devotionis affectum ad eandem gerebat Basilicam &c. volens propterea specialis alicujus prærogativæ Privilegio eam decorare, tunc Archipresbytero, & Capitulo, singularibusque personis, & Ministris illius, ac aliis quibuscumque personis utriusque sexus, ut in quibusvis fundis, terris, possessionibus, & locis, ad eorundem Archipresbyteri, & Capituli mensam Capitularem spectantibus Diocessani loci, aut alterius licentia minimè requisita, Ecclesias, Monasteria, Oratoria, Prioratus, Dignitates, Personatus, Officia, & alia Beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, necnon Conventus, Hospitalia, & pia loca quæcumque fundare, construere,

erigere, ædificare, & tollere quoties placeat, valent (jure tamen Parochialis Ecclesiæ, & alius cujuslibet in omnibus semper salvo) auctoritate Apostolica indulserit &c. prout ejusdem prædecessoris litteris, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum inferentur pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Et in §. 3. facta prius in §. 2. mentione revocationis dicti Indulti emanati per Pium IV. sic prosequitur. Non moti tam præarrata Bonifacii Papæ prædecessoris consideratione, quàm præclara Imperatoris Constantini &c. vestris hujusmodi supplicationibus benignè annuentes, præarratasque Bonifacii Papæ litteras, cum omnibus, & singulis decretis, clausulis, & aliis in eis contentis, Apostolica auctoritate (modificationibus infrascriptis semper salvis) harum nostrarum serie revalidantes, & innovantes, vosque ad illarum pristinum usum adversus supradictas Pii IV. litteras revocatorias restituentes, & plenarie reintegrantes, ex speciali gratia indulgemus, quod perpetuis futuris temporibus litteris vestris parentibus, sub solitis titulo, & nomine supradictis, etiam absque presentium nostrarum insertione expediendis, licentiam, & facultatem liberam quibuslibet benè vixis: in fundis, terris, & locis mensæ vestræ Capitularis, ac alias juxtà earundem Bonifacii Papæ prædecessoris litterarum formam, quæcumque Monasteria, Prioratus, Conventus, Ecclesias, Dignitates, Personatus, officia, & alia Beneficia Ecclesiastica, cum Cura, vel sine Cura, nec non Hospitalia, & alia pia loca fundandi, erigendi, ædificandi, dotandi, ac alias quomodolibet in illis contenta faciendi, que quidem dominio, protectioni, jurisdictioni, defensionem, ac potestati vestris immediatè subsint, nec non earundem plenum jus, dominium, merum, & mixtum imperium, institutio, in super destitutio, collatio, proviso, presentatio, & quævis alia dispositio ad vos solum, & insolidum, perpetuo spectet, dummodo Episcoporum in quorum Civitatibus, sive Diocesis illa fuerint, licentia expressa ad hoc accedat, Ecclesiæque, & alia ut præfertur fundanda, erigenda, ædificanda, & dotanda,

tanda, atque illa pro tempore obtinentes libertatis, immunitatis, & exemptionis privilegium aliquod à jurisdictione, & superioritate ipsorum Episcoporum, aliterve contra formam Decretorum, & Ordinationum Sac. Conc. Trid. propterea non acquirant, *licentiam, & facultatem liberam, ut prius in omnibus, & per omnia, perinde, ac si litteræ hujusmodi revocatorie nullatenus emanassent concedere valeatis.*

81. Tenore igitur Bullæ Sixti hic relatæ perspecto licet fit palam, quod Papa noluit per reintegrationem privilegii Ecclesiæ Lateranensis Parochis præjudicium inferre; sed omnia eorum jura expressè præservare per clausulam in privilegio Bonifacii contentam, & innovatam ibi-jure tamen Parochialis Ecclesiæ in omnibus semper salvo, per quam omnia firma, & præservata remanent, non tantùm ea, quæ merè jura Parochialia sunt, sed cætera quæ ad Officium Parochi pertinere, & spectare jam supra plenè probatum fuit, prout in terminis alterius Brevis Clementis Papæ VIII. eandem præservationem, & clausulam habentis firmavit Rot. coram Coccin. dec. 1469. num. 3. 6. & 7. & coram Buratt. dec. 193. n. 1. ubi Add. & ficcum Sixtus non auxerit privilegium, sed tantùm innovaverit cum clausula sine præjudicio Parochialis Ecclesiæ, jura, & prærogativa Parochorum etiam in minimis præservata dicuntur, ut in puncto respondit Rot. coram Cerr. decis. 566. num. 24.

82. Et hæc fortius procedunt in illis Confraternitatibus, & aliis locis piis erectis, & aggregatis in fundis acquisitis post Sixti Indulti innovationem: nam cum illud reperitur concessum sine clausula amplectente futura, censetur restrictum ad loca, & fundos tempore privilegii possessa ibi -- *In fundis, terris, & locis mensæ vestræ Capitularis, &c.* Rot. coram Buratt. decis. 639. num. 13. & sic privilegium non extenditur ad fundos, & loca de novo acquisita, quibus proinde communicari nec poterit ad text. expressum in Clem. I. de censib. in fine ibi -- *privilegia vero, seu exemptiones hujusmodi ad Monasterium seu Ecclesias, quæ ad eos obvenire continget in posterum,*

*volumus non extendi, ibique glos. & in terminis hujus nostræ Bullæ Sixti V. privilegium Ecclesiæ Lateranensis innovantis, quod tanquam exorbitans à jure non extendatur ad Ecclesias ædificatas in fundis post Indulti concessionem acquisitis, tenet cum Calderin. cons. 12. de privileg. Cherubin, in compend. Bullar. Schol. 1. ad eamd. Bullam, & in jure conclusionem firmant Donat. de regular. tom. 1. part. 1. tract. 6. de extens. privileg. quest. 1. numer. 5. Pirhing. in jus can. lib. 5. tit. 33. numer. 40. cujus verba hæc sunt -- *Notandum quoniam, & si glos. hic V. in quantum exempti, dicat, quod privilegium exemptionis concessum alicui Monasterio, & omnibus Cappellis ipsius, se extendat etiam ad Cappellas postea de novo acquisitas, siquidem hæc accessorie sint annexæ: secus si ab illis omnibus sint segregatæ, & habeant se velut principale, & non accessorie ad alias Cappellas. Oppositum tamen est probabile, nempe quod hujusmodi privilegium indistinctè non extendatur ad Cappellas de novo acquisitas arg. l. si ita 7. ff. de aur. & arg. leg. ubi dicitur, si ita legatum sit, vestem meam, argentum meum tibi lego, solum præsens argentum, non futurum legatum censetur, quia pronomen meum vel suum, tantum verificatur de præsentibus. Ratio est, quia hujusmodi privilegia sunt odiosa, cum præjudicent juri Ordinariorum, ideoque sunt restringenda Hostien. hic §. se pone, & Abb. numer. 5. Non obstat quod de novo acquisitum eodem jure censetur cum antiquo. Ecclesiis 9. de censib. & una eademque Ecclesia, non debet diverso jure censeri c. cum in tua de decim. Nam debet eodem jure communi censeri, non autem speciali quod non extenditur, vel debet eodem jure censeri quo ad idem, sicut non potest quis esse simul servus, & liber, sed ratione diversorum jurium concurrentium in eadem persona, vel re, potest idem, vel eadem res diverso jure censeri, nam potest una eademque persona, vel Ecclesia in uno esse privilegiata, & non esse in alio, & potest quis habere plura domicilia, & ratione eorum, subesse diversis, & in unius foro, uno jure judicari, in alterius alio, Hostien. & Abb. loco cit. & apte Rot. post Tamburin. de jure Abb. dec. 16. n. 8. & 9. & dec. 78. n. 13.**

83. Quæ sententia à fortiori militat in acqui sitionibus, quæ sunt mediantibus largit ionibus laicorum, non ut amore Dei pia liberalitas erga Basilicam exercentur; sed ut iidem laici fundum proprium (quem fiducialiter, & intentione correspondiva donant) consuarium reddentes, privilegium fundi Lateranensis furripiant, & obtineant; quod est contra mentem expressam Summorum Pontificum, qui nunquam de ista acquisitionis, & proprietatis, & fundorum specie cogitarunt, ut patet ex supra relata Bulla; ad quod sapientissimè animadvertentes Sacræ Congregationes, hujusmodi locis, & fundis privilegium non suffragari sæpè declararunt, nempe Sac. Congr. Episcop. & Regular. in Aquilana jurisdictionis Terræ Archiep. 23. Junii, & 4. Augusti 1690. & in Rhegien. jurium Parochialium 5. Junii 1699. referente Eminentissimo Tanara, & Sac. Congr. Concilii in alia Rhegien. 15. Novembris 1698. (in qua omnes functiones supra controversæ, & in quinto Dubio contentæ excluduntur) quam allegavi tom. 1. tit. 5. annot. ad form. 1. n. 4. Quæ, & si quoque Judices inferiores advertent, profectò diversimodè non judicabunt.

84. Quod autem attinet ad jurisdictionem Episcoporum, quam habent in his Confraternitatibus erectis in fundo Lateranensis, ad illam firmandam, non indigemus DD. allegationibus; quia ipsemet Sixtus in dict. sæpè citata Bulla de hoc maximam auctoritatem præbet illis verbis - Ecclesiæque, & alia ut præfertur fundanda, erigenda, edificanda, & dotanda, atque illa pro tempore obtinente, libertatis, immunitatis, & exemptionis Privilegium aliquod à jurisdictione, & superioritate, ipsorum Episcoporum, aliterve contra formam Decretorum, & ordinationum Sac. Concilii Tridentini propterea non acquirant. Certius, quod hic Sixtus disponit evenire, quoties in Diocesi reperiretur erecta, vel aggregata in solo, aut Ecclesia Lateranensi sine ulla, vel cum licentia tantùm Vicarii Generalis ad id speciale mandatum non habentis, aut Vicarii Capitularis: quia cum agatur de re voluntariæ jurisdictionis (quæ gratiam sapit) & non competat de jure

communi, & sit de majoribus: non censeatur in eis talis facultas translata, neque commissa, ut in terminis licentiæ dandæ, & obtinendæ in fundatione, & erectione novorum Monasteriorum, per hæc, & alia juris fundamenta latè probat Fagnan. in cap. non amplius 2. num. 70. usque ad fin. cap. de institut. cum quo communiter concordant Pasqualig. ad contro. Lauret. de Franch. par. 1. nu. 504. & duob. sequentibus. Nicol. lucubr. canon. lib. 1. tit. 28. num. 22. Donat. prax. rerum regul. tom. 1. part. 2. tract. 1. quæst. 18. Carol. Ant. de Luc. ad Ventrigl. par. 1. annot. 18. §. unico num. 11.

85. Imò dd. Vicariorum exclusio non solum deducitur ex mox perpenis: sed ex ipsa Sixti Quinti Sanctione ibi - Dummodò Episcoporum in quorum Civitatibus, sive Diocesis illa fuerint, licentia expressa ad hoc accedat: Undè cum Pontifex usus fuerit nomine Episcoporum, & non Ordinariorum, digito demonstrare voluit, quod talis licentia non nisi ab Episcopis (quibus ob rei importantiam, & gravitatem specialiter commissa est) dari possint, ut bene observat Fagnan. ubi supra num. 73. & 86. Barbof. de canonicis cap. ultim. num. 108. Passerin. in cap. cum in generali num. 10. de offic. Vic. & in cap. Episcopali num. 7. de majorit. & obedient. in 6. & per consequens erectio, seu aggregatio facta in solo Ecclesiæ Lateranensis cum licentia à Vicario Episcopi vigore mandati generalis, vel à Vicario Capituli concessa, nulla, & illegitima prorsus erit, prout observatum fuit in dict. Rhegien. 15. Novembr. 1698. in qua solus consensus Vicarii generalis absente Episcopo intercesserant: Nec sufficeret Episcopi consensus interpretativus, seu tacitus, qui ex taciturnitate, ac aliis actibus aliquando induci posset: nam ubi licentia Episcopi expressa requiritur (ut hic) non sufficit tacita, sed expressa esse debet, Barbof. supra Concil. Trident. sess. 7. cap. 5. num. 28. de reform. Fagnan. in cap. relatum num. 48. de cleric. non residen. & qui sine licentia aliquid facere non potest, non sufficit, quod petat, nisi obtineat, Barbof. dec. 371. n. 2. & seq.

86. Cæterum in Processionibus peragen-

agendis extrà ambitum Ecclesiarum in expositione Eucharistiæ, benedictione solemni super Populum, aliisque similibus, quoties interveniat licentia Ordinarium, Parochus non potest se opponere nè à Cappellanis, & Officialibus Confraternitatum fiant, quia Animarum Cura, & Populi directio principaliter incumbit Episcopo, qui est Parochus Parochorum Sac. Congreg. Concilii in *Savonen. 12. Februar. 1689.* Imò nec ipse Parochus sine licentia Episcopi potest Processiones extraordinarias facere *eadem Congreg. 12. Julii 1636.* in qua fuit dictum non sufficere licentiam Vicarii Foranei.

87. Præterea jura, quæ ad Parochos seculares pertinent, Regularibus quoque competere non ambigitur, quando in Ecclesiis Parochialibus, Monasteriis unitis ad exercendam curam deputantur; prout deputari, nominari, præsentari, & admitti in illis posse pluries respondit Sac. Congreg. Concilii, cujus Decreta retulit *tom. 1. Appendic. annotat. ad Decret. Clement. X. de Canon. Regular. ad Cur. Anim. non admitt. num. 13. in fin. & novissime in Placentina 15. Decembr. 1703.* Quod tamen intellige non ut habeant titulum, sed Curæ exercitium dumtaxat ad nutum amovibile, quia Regularis omnes, qui emittunt tria vota solemnia cujuscumque ordinis, & Militiæ sint, tanquam incapaces, Beneficia secularia in titulum habere, seu retinere non possunt absque Sedis Apostolicæ Indulto, ut respondit tam Rota in *Leodien. Parochialis 4. Julii 1692. & 6. Martii 1693.* coram Pio contra Regularem Lateranensem: quam Sac. Congregat. Concilii Episcopo Elvensi in Regno Portugalliæ, quærenti enim ipso declarari — *An fratres Sacerdotes Professi Ordinis Militiarum Sancti Jacobi de Anis possent consequi, & retinere Beneficia secularia cum cura, & sine Cura, nec non Cantus in Cathedralibus Ecclesiis absque dispensatione Apostolica: sub die 15. Junii 1652.* prodiit resolutio: hujusmodi Fratres Sacerdotes Professos, si emittant Professionem expressam cum tribus votis substantialibus, esse incapaces Beneficiorum Sæcularium absque Dispensatione Sedis Apostolicæ, *lib. 9. decis. pag. 194.*

quæ solet aliquando ex Voto Congregat. indulgere, ut Religiosus professus possit præsentari ad Beneficium Sæculare Jurispatronatus agnati, cum clausula — *Dummodo utatur fructibus juxta Constitutiones Regule: prout indultum fuisse vidi P. Leonardo Passano Ordin. Prædicat. à Sac. Congregat. Episcop. Regular. 7. Januar. 1692.*

88. Tales autem Curati regulares amovibiles, in his quæ pertinent ad Curam, & administrationem Sacramentorum subjacent Ordinariis locorum juxta claram dispositionem *Conc. Trident. cap. 11. sess. 25. de regul.* ideoque tenentur ad Synodum accedere cujusvis ordinis sint, etiam Societatis Jesu, quoties inserviant Parochialibus unitis eorum Collegiis, ut respondit Sac. Congreg. Concilii in *Osneburgen. 8. Januar. 1633.* & quidem Ordinarius illos vifitat, & punit circa præmissa non jure delegato, sed plenaria jurisdictione ordinaria, sicut & ceteros Parochos seculares, ut præter Decreta Sac. Congreg. Concilii per extensum relata à Barbof. *Vot. decis. 125. post num. 42. lib. 3. & in Casenaten. Jurisdictionis 23. Septembris 1690.* ad primum plenè examinato articulo firmavit Rot. in *Firmana jurisdictionis 10. Maii 1700. §. hancque jurisdictionem, & seq. coram Molines.* Quidquid sit, si Regulares Curam Animarum non exercent, sed solum delinquant in Sacramentis ministrandis; tunc enim subsunt jurisdictioni Episcopi Diocesani tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, ut pluribus allegatis distinguit Rot. in *disc. Firmana jurisdictionis §. tum etiam quia in fin.* sicuti quando contra eos procedit pro observatione, & executione Decretorum Concilii Trident. & Constitut. Apostolicarum; vel ob notorium delictum: nam in his casibus, quamvis exercere possit jurisdictionem etiam censuris, ut respondit Congreg. Concil. in *Albiganen. 4. Julii 1648.* vel illos pro secundo casu excommunicatos publicè denunciando, ut in *Limana 29. Januarii 1633.* quam refert Barbof. *disc. Vor. decis. 125. lib. 3. post numer. 42. decr. 45.* nihilominus hæc agit tanquam Delegatus.

89. O' AGGRAVATI ALLE CHIESE

SE PAROCHIALI. Parochialis Ecclesia gravaretur in funere, si Regulares in eorum Ecclesiæ sepelirent Advenas, & Hospitantes in eorum Monasteriis, quoties non electa sepultura ibidem mori contingeret, quia hi sepeliri debent in Ecclesia Parochiali, Nicol. *lucubr. civit. lib. 4. tit. 15. de mort. infer. post nu. 24. vers. secus de aliis, & lucubr. can. lib. 5. tit. 38. num. 10. vers. multo adhuc minus*, Amostaz. *de caus. piis part. 2. lib. 6. cap. 8. num. 91. Sac. Congr. Episcop. in Comen. 4. Decembris 1699.* Non obstantibus privilegiis quia à Concilio revocata fuerunt, ut advertit Nicol. *loc. cit.* neque contraria consuetudine: nam consuetudo, quæ aufert ea quæ de jure communi debentur Parocho in sua Ecclesia debet esse quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ut notabiliter respondit *Sac. Congreg. Concilii in Feretrana 12. Julii 1642. lib. 17. Dec. pag. 64.*

90. Item gravaretur, si facta electione sepulturæ in Ecclesia quæ jus sepeliendi non habet, ut sunt Ecclesiæ Monialium, & Capuccinorum, vel in Ecclesia interdicta, aut in Basilica D. Petri de Urbe, in quo solum Summi Pontifices sepeliuntur, cadaver alibi, quam in Ecclesia Parochiali sepeliretur. Nam licet Genuen. *in prax. cap. 74. num. 5.* teneat, quod quando quis eligit sepulturam in Ecclesia, in qua ob aliquod impedimentum sepeliri non potest, spectet ad Episcopum, vel ejus Vicarium declarare in qua Ecclesia defunctus sit sepeliendus, & illum sequuntur Amostaz. *de caus. piis tom. 2. lib. 6. cap. 9. num. 12.* Passerin. *de stat. hom. tom. 2. quest. 187. art. 4. nu. 260.* at tamen hæc doctrina potest locum habere quando impedimentum est accidentale, & temporaneum, non autem ubi impedimentum est perpetuum, & provenit à jure, ut bene declarat Passerin. *loc. cit. d. nu. 260. vers. sed in simili:* quia tunc Episcopus jus sepulturæ, quod tali casu competit Parochiali, auferre non potest, & dar alteri cum præjudicio ejusdem, ut advertit Pirhing. *in jus caudib. 3. tit. 28. nu. 32.* & quod si Ecclesia in qua defunctus elegit sepulturam sit interdicta, debeat sepeliri in Parochiali, tenet Gavant. *in manual. Episcop. verb. sepultura num. 22.* & quod

ubi impedimentum est perpetuum, aut totale, electio sepulturæ in eo loco nullius valoris sit, & defunctus sepeliri debeat in ea Ecclesia in qua sepeliendus fuisset, si sepulturam in Ecclesia impedita non elegisset firmat Passerin. *loco citato dicto num. 260.* & quod electio sepulturæ sit libera, dummodò tamen fiat in Ecclesia, quæ habet de jure (ut est Parochialis) aut ex Privilegio jus sepeliendi dixit Rot. *coram Coccin. decis. 1213. num. 5.* & de Privilegio Basilicæ S. Petri testantur Amostaz. *d. n. 12.* & Passerin. *n. 259.*

91. Item gravaretur, si Pater alibi eligeret Sepulturam pro Filio impubere; quia hoc facere non potest, dummodò loci consuetudo non adsit, vel in vita ipsius filii non elegerit, ut habetur in *cap. 4. de sepultur. in 6. Samuel. de sepult. tract. 1. disput. 6. contrav. 1. concl. 3.* & 4. ubi innumeros colligit, & adest Decretum speciale Sac. Congreg. Concilii in Placentina in qua supplicatum fuit declarari -- *An Pater possit sepulturam eligere pro Filio impubere, si in loco non adsit talis consuetudo, imò contraria Synodalis Constitutio: & Sac. Eccl. die 27. Novemb. 1649. respondit -- Patrem si legitima consuetudo loci id non habeat, eligere non posse, lib. 19. Dec. pag. 8.*

92. Limitatur tamen hæc regula sive conclusio quoties impubes est tumulandus in sepulchro majorum, quia tunc Pater potest illud eligere tam ante, quam post mortem Filii, & electio est exequenda: quia in hoc casu electioni hujusmodi favet text. in *d. cap. 4. de sepult. in 6.* cujus verba sunt hæc -- *Licet Pater minores Filios, qui nequeunt antequam ad annos pubertatis perveniant eligere sepulturam possit (si consuetudo terræ id habeat) quo voluerit sepelire hoc tamen non potest, ubi consuetudo hujusmodi non habetur, sed sunt cum suis majoribus, vel in Parochiali Ecclesia tumulandi, dictio enim illa, vel, intelligitur, & exprimitur quando nullum adest sepulchrum majorum Amostaz. de caus. piis par. 2. lib. 6. cap. 8. nu. 30.* etiam si in Parochiali Ecclesia adesset sepulchrum pro impuberibus separatum, & designatum, & hanc limitationem probavit dicta Congr. Concilii in *Novarien. fune-*
rum,

rum, in qua propositis dubiis sequentibus, nempe.

- I. An Cadavera impuberum Oppidi Varalli debeant ex aliqua speciali consuetudine sepeliri in sepultura designata existente in Ecclesia Parochiali, vel potius licitum sit Parentibus tam ante, quam post mortem illorum pro eis sepulturam eligere, eaque tumulari facere in proprio sepulchro majorum in Ecclesia PP. Reformator. existente, & quatenus affirmativè quo ad secundam partem.
- II. An dicta Cadavera deferri possint ad dictum sepulchrum majorum absque associatione Parochorum, & Cleri Secularis, post eorum monitionem ad interveniendum funeri, & recusantium?
- III. An Parochis intervenientibus sive associatis, sive nov ab aliis Concanonicis ejusdem Parochiae distribui debeat candela major illa, quæ datur Superiori Regularium associato ab aliis Fratribus.
- IV. An dicta Cadavera deferri valeant ad Ecclesiam in quacumque hora diei, & an de nocte absque expressa licentia Ordinarii.
- V. An Parochi sub aliqua, & quacunque præensione possint disferre, vel impedire ne tempore debito Cadavera ad sepeliendum deferantur, & quatenus Negativè?
- VI. An Parochis impediens, licitum sit hæredi post expectatum triduum à morte defuncti ducere funus, etiam de nocte ad Ecclesiam in qua Cadaver est sepeliendum?
- VII. An Parochi cogere possint hæredes ad peragendum in Ecclesia Parochiali omnes functiones Missæ solemnæ accensis luminibus in singulis Altaribus, Anniversariis, quæ fiunt in Ecclesia Reformatorū occasione funerum?
- VIII. An dicti Parochi possunt cogere

hæredes, ut celebrare faciant Missas pro defuncto singulis Sacerdotibus Secularibus funus associantibus?

- IX. An in præensa associatione Cadaverum sint per hæredè defuncti in æquali numero convocandi tot Sacerdotes Seculares, quos convocantur Fratres Reformati?
- X. An in casu de quo agitur Episcopus Novarien. habuerit jurisdictionem in supradictos Fratres Reformatos præensos delinquentes extrà Clausura, seu turbantes jura Parochorum?
- XI. An Interdictum, de quo agitur substeatur in casu?
Die 15. Martii 1704. respondit prout infra.
Ad 1. Negativè quo ad primam partem: Affirmativè quo ad secundam.
Ad 2. Affirmativè.
Ad 3. Negativè.
Ad 4. Affirmativè de die, de nocte negativè, nisi de licentia Ordinarii.
Ad 5. Negativè.
Ad 6. Affirmativè, præterquam de nocte, ut supra.
Ad reliqua Dubia Negativè sigillatim responsum fuit.

93. Vigor oppositionis Episcopi circa primum dubium nitebatur in regula supra firmata, quod cum Pater elegisset sepulturam filio impuberi post mortem in Ecclesia Reformatorum, fuisset invalida, cum in loco non adesset talis consuetudo: At cum regulæ obstaret privilegium sepulchri majorum, in quo facta erat electio, succubuit, quia tunc non eligit Pater, sed jus, quod mandat, ut pubes sive impubes non electa sepultura sepeliatur in sepulchro Majorum, ut in puncto tenet Amostaz. de caus. piis par. 2. d. cap. 8. ad nu. 30. Qui autem per scripturam, & cum juramento sepulturam in Parochiali elegisset, posset absque gravamine variare, & alibi eligere, nec indiget relaxatione juramenti Sacri. Congregat. Conci. in Arctiana 21. Martii 1692.

94. Et

94. Et ad ornatum 7. & 8. Dubii propositi in supradicta Cauſa Navarien. nota, quod hæres ad faciendas expenſas funeris compellitur officio Iudicis etiam non adita hæreditate, ut probat Paſſerin. *de ſtat. hom. tom. 2. queſt. 187. art. 4. n. 464.* quæ expenſæ debent fieri ſecundum qualitatem, diuitias, & dignitatem deſuncti, ut tradit Joſeph Ludovic. *decif. Peruſin. 78. n. 15.* ubi plura ad materiam concernentia habet. Et in earum calculum veniunt expenſæ factæ in ultima infirmitate, veſtes lugubres, etiam famulorum, & familiæ inter perſonas, quibus non decet has prætermittere, Merlin. *de pignor. lib. 4. tit. 1. queſt. 17. nu. 24.* & 28. Samuel *de ſepul. tract. 1. diſp. 6. contr. 15. concl. 7.* Et quod eſt debitum tam privilegiatum, ut præferatur quibuscumque Creditoribus, & Uxorum Dotibus, etiam expreſſam hypothecam anteriorem habentibus, Gratian. *diſceptat. 94. an. 2. cum ſeqq.* Samuel. *ubi ſupra concl. 6.* Add. ad Greg. *dec. 421. num. 14.* Ricc. *collect. 483. cum aliis allegatis à Rot. decif. 576. nu. 20.* & 21. *coram Dumoz. Jun. Pacion. de locat. cap. 40. nu. 131.* ubi, quod creditor impenſæ funerum, præfertur locatori Domus pro penſione in invecſis, & illatis. Hoc totum intellige, dummodo expenſæ hujusmodi factæ ſint arbitrio boni viri pro facultatibus, & dignitate deſuncti; non autem de illis, quæ ſunt ad pompam, quod arbitrio Iudicis judicandum erit, ut aduertit Samuel *loc. cit. concl. 5. & 7. & 14.* Dian. *part. 5. tract. 3. reſol. 116.* Merlin. *de legit. lib. 2. tit. 1. q. 15. n. 11. ubi n. 8.* explicat, quæ expenſæ dicantur neceſſariæ, & privilegiatæ ut præferantur detractiõni legitimæ.

95. An autem expenſæ, quæ requiruntur pro manutentione ſepulchrorum communium, fieri debeant à Parocho, vel Parochianis, videtur dicendum, quod cum hoc reſpiciat utilitatem, & commodum populi, iſtius expenſis manuteneda ſint, & quod nunquam pro illis Parochus ſit gravandus, ut authoritate Salodii *de Viſit. cap. 24.* tenet Crispin. *de Viſit. part. 2. §. 13. num. 9.* Et de expenſis quæ occurrunt pro reparatione, & conſtructione Cæmeterii, quod propter eandem rationem utilitatis populi, incumbant Parochianis, etiam ſi Parochus ſit dives, tradunt Sperell. *dec. 68.*

Monacelli Form. Pars II.

num. 8. & Panimoll. *decif. 6. annotat. 8. n. 31* & *decif. 15. annot. 1. n. 44.* licet ad illius expurgationem (ſi dives ſit) teneatur ille penes quem reſidet Cura Animarum, & emolumenta funeralia percipit, & in ſubſidium Populus, ut declaravit S. Congr. Concilii in Foſſanen. 19. Septembr. 1637. quam refert Nicol. in *ſoſc. verb. Cæmeterium num. 4.*

96. Cæmeterium eſt recubitorium, ſeu dormitorium mortuorum, qui ab Eccleſia dormientes dicuntur Jo. 11. *Theſ. 4.* quia ibi dormiunt quouſque Tuba canet -- *ſurgite mortui venite ad iudicium.* Dicitur autem Cæmeterium quaſi Cinifterium quia ibi cineres, & oſſa mortuorum teguntur, & reponuntur, quando à ſepulchris extrahuntur, hocque appellativum, originem ducit à Cimicibus, & quaſi quod ibi Cimices, ideſt vermes continui ſint. Eſt locus ſacer, & religioſus, & gaudet immunitate Eccleſiæ *c. immunitatem de immunit. Eccleſiarum* dummodò tamen authoritate Epifcopi ad ſepellendum mortuos fuerit deputatus, & benedictus, ut docet Sperell. *dec. 62. num. 13.* quem ſequitur Pignatell. *conſult. 40. n. 9. tom. 6.* & ſigna Cæmeterii retineat, ideſt, quod adſit Crux elevata, & vas aquæ luſtralis, muroque, vel ſepe circumdatum ſit.

97. **M A S I O S S E R V I N O G L I**
S T A T U T I S I N O D A L I. Ad removendas diſſenſiones, jurgia, & inconvenientia, quæ ſæpè in Clero, occasione exequiarum, & funerum cum populi ſcandalo oriuntur, in Synodo datur forma ſervanda tam circa quantitatem quartæ Parocho debita, quam Eleemoſinæ per hæredes deſunctorum ſolvendæ Clericis aſſociantibus, nec non candelarum numerum, & diſtributionem, inceſſum, humationem, & perſonarum interventionem; & locum juxta cuiuslibet loci laudabilem conſuetudinem. Non enim funerum taxa, aut perſonarum aſſociantium numerus eſt relinquenda, ſeu relinquendus arbitrio Parochorum, vel Capituli Cathedralis, nam his talis facultas non tribuitur, non obſtante ſolito, ut reſpondit *Sacr. Congregat. Concilii in Matberanen. loci Grotulle* in qua propoſitis Dubiis. *Primò an attenat. Conſuetudine, cujus vigore Capitulum expenſas funerum*

C

pro ratione personarum defunctorum taxare solet, sit locus certam, ac perpetuam taxam pro funeribus quibuscumque praescribendi.

Secundò an Capitulum quamvis non vocatum possit invitis hæredibus, lucrandi stipendii causa funeribus interesse? Die 13. Novembris 1660. Sac. Congreg. secundum ea, quæ narrantur censuit. Ad primum non licere Capitulo taxam ad suum libitum facere, & Archiepiscopo injungendum ut ipse auditis partibus taxam conficiat, eamque S. Congr. probandam transmittat. Ad secundum Censuit non posse.

Quam declarationem confirmavit in Lavellen. in qua cum Communitas instisset, ut prohiberetur Capitulo, & Episcopo intervenire funeralibus invitis hæredibus, & decerneretur, quod taxa non penderet ab ipsorum arbitrio.

Die 16. Junii 1668. Sac. Congr. Audita relatione Episcopi Lavellen. inherendo declarationi ejusdem Sac. Congr. in Mathevanen. sub die 13. Nov. 1660. emanata, censuit non posse funeralibus invitis hæredibus interesse, nec licere taxam ad suum libitum facere, sed eidem Episcopo injungendum, prout injungit, ut auditis partibus taxam conficiat, eamque Sac. Congr. probandam transmittat.

98 Hæc autem Statuta dixi tom. primo tit. 5. annotat. ad form. 3. num. 10. debent fieri cum consilio Capituli, quod exigi-

tur pro forma, aliàs eo neglecto, non habent vim Constitutionum Synodaliùm, sed reputantur tanquam provisiones Episcopi temporaneæ, ut in terminis tenet Card. de Luc. de jurisd. dist. 56. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. & ideò tanquam nullæ, indigent sanatione, ut præter Decreta, & auctoritates ibi, & mox allegata, declaravit Sac. Congreg. Concilii in una Sancti Miniati 4. Decemb. 1638. in qua sic respondit -- S. D. N. audita Sententia Sac. Congregat. Concilii benignè ex gratia confirmavit Synodum Diocesanam ultimo loco per Episcopum S. Miniati celebratam, etiamsi in ipsa Synodo Capituli consilium non fuerit requisitum, lib. 16. Decembr. pag. 171.

99 Quomodo autem consilium sit requirendum vide ibi, & quatenus Canonici, & alii de capitulo renuerunt ad Synodum accedere, possent ab Episcopo per Censuras cogi Sac. Congr. Concilii in Oriolen. 27. Martii 1632. ad 19. lib. 14. fol. 599. sicuti, & cæteri Clerici, & Sacerdotes non Beneficiati, quando in Synodo est agendum de reformatione morum, vel de re totum Clericum concernente ead. Cong. in Juvenacen. 3. Decemb. 1639. lib. 16. Dec. pag. 288. & in Eugubina 13. August. 1650. lib. 19. pag. 71. hi tamen non admittuntur ad ferendum Votum pro confirmatione Judicium, & Examinatorum Synodaliùm ead. Congr. in Savonen. 29. Febr. 1628. lib. 13. pag. 299. ad 3.

D E C R E T U M

SACRÆ CONGREGATIONIS

C O N C I L I I,

Circa communicationem quotidianam.

S U M M A R I U M.

- 1 Abusus tractandi Divina Mystera in locis non sacris.
- 2 Episcopi habent de jure privilegium Oratorii privati, etiamsi sint solum Episcopi titulares.
- Oratorium Episcoporum habet privile-

- gium Oratorii publici, & qui audit in eo missam satisfacit præcepto Ecclesie de audienda missa diebus festis. Episcopi omnes, quò ad hoc privilegium sunt ejusdem meriti. ibi.
- 3 Regulares in eorum Grantiis Oratorium privatum habere non possunt, nec alibi.

4 Signa